

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljanja:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „polanicah“ se plačuje za navadno tistopono vrato:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starom trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa opravištvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Kopirski se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepejočim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Državni zbor.

V predzadnji številki omenili smo v uvodnem članku, kako krepko se poteguje državni poslanec dr. Tonkli za zboljšanje državnih in skladovnih cest na Goriškem. Danes nam je poročati, da isti državni poslanec se je po navadi prejšnjih let prav toplo potegnil za uvedbo maternega kot učenega jezika v srednje šole, oziroma za slovenske paralele vsaj v nižjih razredih srednjih šol po deželah, kjer bivajo Slovenci. Deželni glavar grof Coronini se je po oglašil pri obravnavi proračuna finančnega ministra ter je toplo priporočal, naj bi se preuravnal, oziroma znižal hišni davok, ki je včasih na deželi jako težek in neprimerno razdeljen. Iz daljšega govora viteza Tonklija o slovenskem kot učnem jeziku v srednjih šolah po vsi Sloveniji, podamo svojim čitateljem danes le oni del, ki se suče okoli slovenskih paralel v Gorici. Ta se glasi:

„Težavnejše so razmere v Gorici, to priznavam. V Gorici imamo dve narodnosti, slovensko in italijansko. O nemški narodnosti tam ne moremo govoriti, ker se sicer Nemci na Goriškem — posebno v mestu nahaja se precejšnja naselbina — a v vsaj deželi ni niti jedne nemške občine. Tudi deželni zbor razpravlja v slovenskem in italijanskem jeziku ter določuje postavam besede v teh dveh jezicih, ali o nemškem jeziku ni govora. Prav lahko bi bilo izpolniti željo tamošnjega ljudstva in uvesti narodne paralele, ako bi se to na spodnji gimnaziji zgodilo. Težava obstaja pa v tem, da visoka vlada hoče skrbeti za nemške učence. Nemških učencev, namreč takih, ki bi bili od nemških roditeljev, je tam prav malo, in ti so večinom tujei, od nemških staršev, ki so se nastanili v Gorici kot podnebnem zdravstvenem mestu, kajti otroci maloštevilnih domačih Nemcev znajo uže tako tudi italijanski ali slovenski. Drugi učenci se sicer zglajajo kot Nemci, so pa večinom sinovi uradnikov italijanskega ali slovenskega pokolenja. Ti se naznanjajo z ozirom na oportunost kot Nemci, namreč zato, da jim ni treba učiti se ni slovensčine ni italijansčine, med tem ko drugi se jih morejo učiti, vsak svoj materni jezik. Odvol prihaja, da izmed 423 učencev se jih zglaja na tem gimnaziji kakih 30 do 40 za Nemce. Ako odštejemo tisto, ki so na višjem gimnaziji, ostane jih še okoli 20 in ti so razdeljeni na vse razrede spoduje gimnazije. Za to pečico nemških

učencev vzdrževati paralele, bi se tedaj ne splačalo.“

„Ako ostane vlada pri nemškem spodnjem gimnaziju, bilo bi težko uvesti troje paralel na spodnjem gimnaziju z nemškim, slovenskim in italijanskim učnim jezikom. Tedaj bi trebalo poiskati drugo sredstvo. V Gorici se nahaja tudi višja realka. Ako bi se vlada za to odločila, da bi se premenili spodnja gimnazija in spodnja realka v dve realni gimnaziji, pomagano bi bilo sedanjih potrebi, ne da bi finance radi tega trpele. Spodnja realka bi se tedaj premenila v italijansko-realno gimnazijo, spodnja gimnazija pa v nemško-slovensko realno gimnazijo s paralelkami po narodnosti. Povsod se vé da učil bi se nemški jezik kot predmet. Gimnazij je vže zdaj do tretjega razreda razdeljen v paralele po narodnosti, ker verstvo se vže zdaj poučuje v maternem jeziku. Trebalo bi tedaj samo še četrti razred razdeliti v paralele. Pomožnega osebja je dovolj, učnih močij za slovenski in italijanski jezik; imamo potrebne knjige, katere uže rabijo v Ljubljani; imamo knjige tudi v italijanskem jeziku, po katerih se uče v Trstu in v Kopru. V tem torej ni nikake težave in smatram kot nujno potrebno, da se vendar onkrat ustreže tej splošni želji našega ljudstva, želji, katero je deželni zbor poudarjal pogosto in oglasno. Deželni zbor je uže pogosto sklepal resolucije in je pošiljal peticije za upeljavo teh paralel. Da, šel je celo dalje in zahteval celo gimnazijo. Ako se tedaj zljaj zadovoljujemo s spodnjimi razredi, nam menda nikdo ne bo očital, da smo oholi.“

Nasproti tem besedam našega državnega poslanca rekel je v Gorici visok gospod, ki sliši včasih travo rasti, da z narodnimi paralelkami ne bo nič. Zalostna prihodnost!

Poslanec grof Coronini priporočal je, kakor smo rekli, naj bi se uvedle tudi na Goriškem take olajšave glede hišnega davka, kakršne se dovoljujejo drugim deželam v enakem položaji, ter je opisoval trdosti, ki izhajajo nekaj iz dotične davčne postavbe, nekaj iz prevelike gorečnosti davčnih uradov. Govorec o težavah v naših hribih je dejal: „Kar zadeva gorati del naše dežele, je znano, da v gorskih krajih imajo nekako obilnost v prostorih za prebivanje in da torej ni opravičeno na podlagi suhot, katere šteje kaka hiša in katere dotičnemu gospodarju nič ne nesejo, sklepati na posebno premožnost in za to obdajati gospodarja z neprimerno visokim davkom. Posebno velja to v naših goratih deželah, v katerih se

je popolnoma opustila cesta kot starodavno občilo vsled pridolžitev novega časa, pa tudi vsled železnične politike naše vlade, katero sem vedno smatral kot krivo in še vedno smatram kot tako. Takrat so nastala, da bi služila obilnemu prevažanju, jako obširna poslopja, ki stojijo zdaj popolnoma prazna.“ Naj bi visoka vlada poslušala glas naših poslancev, ki govorijo svojim volilcem iz srca, in naj bi enkrat uslišala njih pritožbe in prošnje za našo dušno in gmojne blaginjo.

Goriška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda

(Konec.)

Še nokih drugih udov pogreša naša podružnica. Nijma nego 2 odnosno 3 ude izmed krasnega spola. Načelnštvo nij niti delalo na to, da bi si jih pridobilo, in sicer za to ne, ker je njegova misel, da bi mogle goriške gospe in gospice svojo žensko podružnico ustanoviti. Njih je toliko, da bi to lahko storile, ter e tem učinile veliko uslugo družbi in izpolnile, rečem naravnost, svojo narodno dolžnost. Gotov sem, kolikor jih požnam, da se one rade poprimejo dela, in da, ako niso do sedaj tega storile, je krivda na nas, možkih, koji jih nijemo k temu vzpodbujali. Njih ponos, narodni, mi je za to porok; a njih požrtvovalnost gotovo ne zaostane za Slovencami v Trstu, v Ilirski Bistrici in drugod, ne zaostane niti za someščankami druge narodnosti, za Italijankami, koje so si vže ustanovile podružnico italijanskega školskega društva, ter donajajo za isto denarja, zbirajo in napravljajo ter delijo obleke in hrano med uboge otroke v italijanskih otroških vrtih! Vsega skupaj je nabralo načelnštvo tekom l. 1888. gold. 199 krajce. 40, in to za družbo.

Pa razen tega dobilo je posebej za nameravani otroški vrt v Pevmi 109 for. in 30 novč. Lepa svota, v kojoj so donesli posamezni domoljubi po 2, 5, 10, tudi do 15 for., največ pa goriška čitalnica. Od čistega dohodka pri veselici 16. decembra 1888. napravljene v korist otroških vrtov dala je 50 for. za otroški vrt v Pevmi, 30 for. za oni v Gorici in 20 za oni v Podgori. Naj ji bude tukaj, kakor tudi, vsem darovateljem izrečena preserčna hvala! — Pri

LISTEK.

„Genovefa“

v solkanski čitalnici.

(Konec.)

Med tem je preteklo sedem let, vojna sè Saraceni je končana, vrnivšega se grofa Zmagomira najdemo v petem dejanji v Genovefini sobi prebiraje njena neoddana pisma. V sobi je vèz nespremenjeno, kakor je bilo tistega dnè, bo so odvedli nesrečno grofinjo v zapor.

Vidi se, da nezvestemu hišniku Golc-tu ni dovolila slaba vest, da bi bil kedaj stopil v to sobo. Na mizi leži še Genovefin molitvenik, pola lepih pesmij, katere je ona tako rada prepevala, deloma tudi sama zložila; zraven njega je vezenje, zadnje njeno delo, katero je hotela pokloniti iskreno ljubljenu soprogo, kedar bi se vrnil; vračajočemu se junaku Zmagomiru zvesta njegova Genovefa“ spričuje to. Pa tudi iz pisem, ki so običala na mizi, veje čist duh ljubezni in zvestobe. Grofu, v katerem se je uže javno zbudil sum, da je po obrekljivi ovadbi zapeljan v svojoj nagli jezi po krivem obsodil soprogo, začena se jaeniti v glavi, on spoznava, iz vsega, kar ga tu obdaja, da je bila nedolžna in v tem spoznanji ga še bolj potrjuje zvesti štalmošter Wolf, ki ga pa ob enem

pomiruje in tolaži ter opominja, naj se tudi zdaj ne prenagli v svojem srdu proti nezvestemu Golotu. Nekdo potrka na vrata, a Zmagomir noče nikogar sprojeti. Ko pa zve, da je zvnaj Berta, ječarjeva hči, katera se ne pusti odvrniti, ker ima nekda oddati poročila ranjke Genovefe, veli jej koj vstopiti ter pozve po njej, kaj in kako se je godilo onega strašnega dnè. Sprejemši s tresočima se rokama Genovefino zadnje pismo razkrivajoče njeno popolno nedolžnost, a ob enem grozovito hudobijto brezvestnega hišnika, ne more se potolažiti, da ni znal v slepem zaupanji do nezvestega služabnika brzdati svoje naglo vskipevše jeze, v kojoj je neusmiljeno v pogubo pahnil, kar je imel najljubšega in najdražega na svetu, prezvesto ženo in nedolžnega otroka.

Golo pozvan za odgovor, vrže se razsrjenemu gospodarju pred kolena proseč, naj ga dà usmrtiti, ker družega ne zasluži in ker mu niti živeti ni ko ga neprenehoma grize vest in ko ima vedno pred očmi krvavi podobi nedolžnih žrtev svoje poželjivosti. Zmagomir odvrne, da mu je Genovefa sicer kot pravi usmiljen, angelj odpustila, kakor mu on odpusča, da mu pa sodniki ne morejo priznati, kajti kri zahteva kri. Na to odvedejo Golo-ta, koji ponavlja prošnjo za naglo smrt, v isto strašno ječe, v kateroj je tako dolgo medlela nedolžna mučenica.

Šesto, zadnje dejanje se vrši v gozdu. Na levi strani vidimo jako med skalovjem, bomo stanovanje Genovefino in njenega služka. Blizu jame stoji pristo iz vej zloženo sveto razpele, na uni strani po-

doba pasoce se košute, koja pa kmalo zbeži. Na skali z mahovjem obrašeni sedi nesrečna grofinja, ki je po dolgi boleznaj okrevala, vpadlih, bledih lic, odeta z ovčjo kožo nad staro, obrabljeno obleko. Zraven nje kleči z očmi proti njej povzdignenimi čvrsti 7 letni deček Boleslav zvesto poslušaje, ko mu ona pripoveduje o Bogu in njegovi neskončni dobroti ter popraviševaje je radovedno o svojem osetu, o drugih ljudeh itd.

Mati pošlje dečka po hladno vodo-a stoprav je odšel, uže se zasliši lovski rog; košuta zbeži v goščavo, a koj za njo prikaže se mlad junak v lovski opravi zasledujoč brzojogo žival. Ko zagleda v tej divji samoti človeško bitje v tako čudnej opravi stari pred jamo, ostrmi, saj ni vedel, je li človek, ali duh. Zdj sledi jako ganljiv prizor. Junak Zmagomir spozna svojo nesrečno še vedno iskreno ljubljeno Genovefo. Zdj priskaklja s čutarico vode v roki brhki Boleslavček, in vidè nepoznanega moža, skriva se boječ za materjo. Ljubeznjiva beseda zvabi vendar fantiča kmalo v očetovo naročje. V zadnjem prizoru nastopijo grofovi lovski pajdaji, zvesti Wolf in drugi Genovefini znanci iz srečne dobe medeniht tednov in mislite si začudenje vseh, ko se razkrijejo zgodbe preteklih let, in navdušeno pozdravljane in odzdravljane! Vsi padejo na kolena pred svetim razpecom, h kateremu se hočejo še večkrat povrniti hvaležnih srd, da je Vsegarogojni po tako čudovitem načinu ohranil preblogo grofinjo in sčkanega grofča. Navdani nepopisljivih čutov milobe in veselja poslovsè se od gozda in vrnejo v grajščino.

te priložnosti naj omenim s hvaležnostjo še ono blagorodno gospo (Savnik), ki je kot maska pri velikem plesu goriške čitalnice dne 3. marca utrla za šopke 11 for. 42 kr.; in ono gospodo, ki je dajala mesečno in še daje svoje doneske za slovenske otroške vrte.

Razlog tega dobila je podružnica darov tudi v blagu, jabolk, krompirja, fižola in drugih stvari, katere so darovali prof. Kragelj, gospoda Štefan Brebec in Janez Kuštrin iz Rakovca ter drugi iz Podmelske županije po prizadevanji tamošnjega gospoda učitelja Krajnika in gospoda župnika Skočirja, gospa deželnega poslanca gospoda Ignaca Kovatiča od Sr. Lucije stanujoča nekaj časa uže med nami v Gorici, gospod Wester, vikar v Otaležu po gospodu Likarji trgovcu. K temu je gospod Hmelak razdal izdatnega dara pri čitalnični veselici za otroške vrte jako pocenem dal lesa za razne naprave za otroški vrt v Pevmi. Tudi tem vsem naj je izrečena presrčna zahvala.

Drugi del tega poročila govori o ustanovitvi otroškega vrta za Soškim mostom v Pevmi, o katerem je „Soča“ uže večkrat pisala; zato smo ga tukaj opustili. Navzoči društveniki poslušali so to poročilo ter sprejeli je s pohvalo na znanje. Na to so se omenila naznanila društvenega vodstva, ki zadeva jo večinom otroški vrt v Pevmi, to najimentioneje podjetje podružnično, oziroma društveno, na Goriškem in so se večji del navajali uže v drugem delu načelnišvenega poročila.

Za tem pridejo na vrsto nasveti društvenikov. Predlog g. Likarja, da bi se napravile in razobesile pušice na primeru krajih, v katere bi se nabirali doneski za otroški vrt in za društvene namene sploh, sprejme se soglasno. Tako je obveljal tudi nasvet dr. Gregorčiča, ki je bil uže v poročilu izražen, naj bi načelnštvo poskusilo, da bi se osnovala tudi ženska podružnica Cirilovega društva v Gorici. Načelnik V. Spinčić je sprožil misel, naj bi se naprosili možje, ki imajo priliko, da pridejo pogosto z narodom v dotiko, da bi prevzeli pobiranje letnih podpornin in da bi naznanjali odboru one, ki želijo pri stopiti k društvu. Predlog bil je soglasno sprejet. Dr. Lisjak meni, naj bi se priporočilo nabiralateljem doneskov ali letnin za druge družbe, da bi ob enem spominjali se po moči tudi naše Cirilove družbe. Nasvet se splošno pohvali.

Za tem je sledila volitev načelnštva, v katero so bili voljeni skono s cela prejšnji upravitelji, z načelnikom g. V. Spinčićem. Kot zastopnikom podružnice pri občnem zboru izbran je bil dr. Gregorčič. Ker je bil dnevni red izvršen, zaključil je predsednik občni zbor. Zdej pa je na rokajih, da obilno pristopijo k društvu ter da dejanski podpirajo to imenitno podjetje.

Dopisi.

V Gorici, 4. aprila. — Prijetna dolžnost nam je danes poročati o krasni besedi, s katero je goriška čitalnica pomnožila dosedanje svoje laborike, a dolžnost ta je ob enem težka naloga, ker bojimo se, da bi s popisom ne pokvarili sijajnega vspeha, ki ga je imela čitalnica ta večer, in najzlahotnejšega utisa, ki ga je napravila beseda na vse pričujoče poslušalce. Mnogo je vže ponudila goriška čitalnica svojim udom in gostom v teku 27 let svojega obstoja ter pokazala svoje izvršne moči v raznoških obzirih; a besedo, ki se je vršila v nedeljo 31. marca, sme staviti v eno vrsto se svojimi najlepšimi pojavami narodne in splošne omike. Omenjena beseda ni bila samo ponavljanje tega, kar se je vže večkrat videlo in slišalo v čitalnici, če tudi v različnih oblikah in v raz-

Genovefine zgodbe so sicer obče znane, vendar smo hoteli razložiti, kako so razvrščena dejanja v tej prelepi, posebno za priproste ljudstvo primerni žalogrji, da častiti čitatelji lahko sami sodijo, koliko truda in kolike vstrajnosti je trebalo, da so mogli osnovalci in igralci častno rešiti svoje naloge.

In da so vsak svojo dolžnost pošteno spolnili, zato vam bodi porok gromovita pohvala po končani predstavi in burno zahtevanje, da se ima naslednjega dne ponoviti, kar se je tudi zgodilo, ne da bi bila gnječa poslušalcev v primeri s prvim večerom kaj ponehala.

O predstavi bi imeli še omeniti, da je bila vse skozi dosojna. Spremembe na odru so se višile ročno in so bile take, da niso nikakor kratile uspeha; obleka je zadostovala namenu; če ni bila morda zgodovinsko prava, spominjala je vsekakor na srednjeveške noše in ni kalila iluzije, kakoršne treba za uspeh take predstave. Igralci in igralkice so vsi izvršno znali svoje naloge in tekmovalje med seboj prizadevali so si vsi, da se se kolikor mogoče uživeli v to, kar so imeli predstavljati. Na opolzlo polje osobnostne kritike se ne maramo podati, akopram bi prav radi po zaslugi odličili posameznike; samo tega nečemo zamolčati, da smo prav iz srca ploskali otrokoma miljeni Bertu in čvrstemu Boleslavu.

Kl.

nih okoliščinah, ampak ponudila je navzočim tudi novostij, katerih do sedaj ni bilo še na čitalničnem odru, kakor je glavna pustna veselica uvedla „Kolo“, ki je bilo do tedaj neznano v Gorici. A da ne bomo predolgi z uvodom, hočemo naravnost preiti k stvari.

Čitalnična dvorana bila je po navadi lepo razsvetljena z izvršno plinovo svečavo. Občinstvo se je pridno zbiralo in pripravljalo na to, kar je bilo naznanjeno. Sodelovalci so se shajali ter jim je bilo brati na obrazih, da so gotovi svoje stvari. Zastor se vzdigne, na odru stoji m šani pevski zbor, ki zapoje Sattnerjev „Opomin k petju“ s tako lahkoto, natančnostjo in živim izrazom notranjega čuta, da je bilo veselje. Splošno pritrdjanje ni nehalo, dokler se peser ni ponovila, če mogoče, še z boljim vspehom od prejšnjega. To isto ponovljalo se je pri ženskem zboru, ki je pel „Morarsko“, težko skladbo, polno globokih čutov, prav primerno za take glasove. Gospodične pevkinje izvršile so svojo težavno in dolgo nalogo izvršno in v splošno zadovoljnost navzočega občinstva, ki je burno ploskalo, dokler niso ponovile prijete skladbe. Pevcem in pevkam, kakor povodnji čestitamo k temu presijajnemu vspehu.

Po kratkem odmoru, v katerem se je oder pripravil, začne predstava „Ženska borba“, vesela igra v treh dejanjih. Ta je prva daljša igra, ki se je predstavljala na čitalničnem odru, in reči moramo, da se je igrala bolje nege bi bil pričakoval najbolj vroč krvi navdušenec za Talijino svetišče. Rojaki, ki so bili uže v glediščih navzoči, ko so je predstavljala ta igra, trdili so, da tam so se dolgočasili, a tukaj da so se prav prijeto zabavali ter da ste jim protikli kakor trenotek dve dobri uri, kateri je igra trpela. Med prvim in drugim, kakor tudi med drugim in tretjim dejanjem svirala sta štiriročno na glasovir gospodična Irma Klavžar in povodnja gospod Ivan Mercina, katerima smo za to prav hvaležni.

„Ženska borba“ je jako lepa, a ob enem tudi težavna igra, ker je v resnici to, kar pravi njeno ime, namreč borba, in sicer huda borba ljubečih src, katerim gre, rekel bi, za življenje ali za srečo vsega življenja, kakor tudi borba proti usodi, ki je hotela uničiti prostost in življenje dragi osebi. Borba se reši tako, da grofinja Autreval otme drago osebo, da se prostovoljno odpove svoji pravici, ki je njeni sestričini neznan, in da šestnajstletni Leoniji se izpolnjuje srčno želje vsled odločitve njene tete. Ni nam mogoče označiti pojedinih prizorov, katerih je mnogo in krasnih, niti na kratkem, a reči moramo, da grofinja (gospa Sirk) in njena sestričina (gospodična Hanel) ste rešili svoji težki nalogi, ki ste zahtevali vednih in korenitih prememb, tako naravno, tako lepo, da niti v resnici bi se ne mogli višiti lepše. Primerno in naravno, dostojno in odlično vedenje in govorjenje storilo je, da je vsakdo pazljivo in z največjim zanimanjem sledil vsaki besedi in vsakomu premakljeju. Nekateri prizori, toliko grofinjini, kolikor Leonijini, bili so ganljivi in so vzbujali splošno občudovanje radi svoje izborne izvršitve. Občinstvo bilo je tako navdušeno za igralki, da jima je uže med igro pogosto ploskalo, dokler se niste vrnili na oder. Gospa Sirk je znana uže iz prejšnjih let kot izborna moč med našimi čitalničnimi diletantu in nas je jako razveselila, ko smo jo zopet spoznali na odru. Gospodična Hanel bila je prvič na odru in si je s to prvo poskušajo priborila splošno priznanje svojih izvršnih zmogljivosti in močij. Res, da je imela izvršno učiteljico v svoji teti, a tudi teta sme biti ponosna na svojo izvršno učenko. Hvala jima za mnogi trud, čast jima za krasno predstavo; a prosili bi, naj bi še kedaj počastili naš oder in naše občinstvo.

Med igralci bila sta izmed takih, ki so že igrali na našem odru, Henri Flavigneul in Gustav Grignon, gg. Sivec in Klavžar. Zadnji je učitelj in voditelj naših diletantov ter je pokazal v tej igri, da kar uči in drugim priporoča, zna in more tudi sam v dejanji izvršiti. Grignonov značaj, ki se ziblje med junastvom — v teoriji in med redko bojazljivostjo — v dejanji, predočeval nam je v nedosogljivi popolnosti. Prejšnji nam je znan kot jako nadarjen in sposoben igralec, a tako dovršen, kakor ta večer je menda malokrat igral. Baron Montrichard (g. Prinčič) bil je prvič na odru in je igral svojo ulogo prav dobro. Vsem igralcem je občinstvo uže med igro na več mestih burno ploskalo. Podoficir in sluga imela sta manjše uloge, katere sta dobro rešila. Ako bi hoteli načrtati vsebino dolge igre ter naštevati važnejše prizore, ne bi prišli tako kmalu do konca. Naj sklenemo s presrčno zahvalo pevcem in igralcem ter s prošnjo, da bi se ta igra kmalu ponovila z istimi igralci in igralkama.

V Gorici, 4. aprila. — (Tamburaši v Gorici.) Tambura ali tamburica je narodno jugoslovansko glasbalo, do pred malo časa zunaj Hrvatske in Srbije malo znano. V novejših časih še le so se upoznale tambure po družbah, koje na njih igrajo, po tamburaših. Jedna taka družba napotila se je uže sedaj k razstavi v Pariz, kjer začne igrati dne 6. maja, kakor menda tudi dve drugi družbi, jedna sestavljena iz članov pevskega društva „Kolo“, druga

iz članov trgoveškega društva „Merkur“ v Zagrebu. Ona uže v Pariz napotivša se družba je iz Mitrovice in obstoji z osem priprostih meščanov. Preteklega meseca igrala je v Reki, v Pulji in v Trstu, a dne 28. in 29. marcija v Gorici, v hotelu „k pošti“, za prvi krat v teh krajih. Ljudstva nij bilo veliko. Krivi so nekoliko sami tamburaši, nekoliko okoliščine, v kojih živimo. Tamburaši so svoj koncert tako rekoč v zadnjem trenutku naznanili in sicer samo v nemškem in italijanskem jeziku. To je razrazilo kakor drugod, tako tudi v Gorici. Tamburaši, narodno društvo, bi moralo imeti saj toliko narodnega ponosa, da bi tudi v svojem jeziku ali v njemu podobnem slovenskem naznanili svoj koncert, in morali bi mesto vsaj toliko poznati, da bi znali, kje je Slovanov, koji bi jih gotovo se svojim obiskom najmnogobrojnejše počastili. Ugovorov od strani drugonarodnikov ali oblastnij bi so ne imeli bati.

Skrbne so pa bile oblastnije. Tamburaši sami so rekli, da so jim v Trstu za celo Primorje zabranili peti in igrati narodnostne skladbe, češ da se s tem narodnosti dražijo. Prvi večer v hotelu pri pošti nadzoroval jih je c. kr. policijski svetovalec sam, drugi večer neki njegov namestnik. Pred hotelom in pred vrati v dvorano, kjer se je igralo, bilo je več policajev, tudi preoblečenih. Tamburaši so lahko ponosni, da so vzbujali toliko pozornost pri cesarski vladi. Mislimo, da govorimo resnico, če rečemo, da so tamburaši iz naše monarhije in torej vredni, da se pa vsaj tako z njimi postopa, kakor s klativitezi, koji prihajajo od zunaj monarhije. Tamburaši so tudi peli in sicer primeroma dosti dobro.

Igrajo pa na tamburicah izvršno, kar je najboljšje pokazalo navdušeno obče ploskanje po vsakem kosu, ki so ga igrali, akoravno je bilo občinstvo različnih narodnosti. Iz svojih glasbal izabljajo oni v dnevnom skindu glasove sedaj, da bi z njimi zapel, sedaj, da bi poskočil, sedaj, da bi zajokalin zamislil se vosode našega naroda. Glasoviti resno posnemajo naše narodne pesmi: a te so pravi izliv našega čutjenja gledé na prošlost in sedanost.

Odpotovali so v Vidom in obiščejo tudi druga mesta po Italiji, doklar ne pride čas, da se odpeljejo v Pariz. Želimo jim, da bi srečno-potovali in izkazali se povsod vredne svojega naroda.

Iz Brd, 2. aprila. — Naznanjeno je v „Soči“ od 22. marcija t. l. da založi „Matica Slovenska“ Križmanovo „Italijansko slovnico“. Mi se tega veselimo, ker se nadajamo, da se bodo iz te slovnice Italijani učili slovenskega jezika, zlasti taki, kateri so po svoji stopnji ali službi v javnem življenji navezani občevati z ljudstvom slovenskim, n. p. notarji, advokati in njih pisarji, sodniki raznih vrst in njih oficijali, okrajni glavarji in komisarji, dušni pastirji, trgovci in drugi veljaki, ki želijo take slovnice. Vsaj ne bo potem toliko izgovorov, da se ne morejo učiti slovenskega jezika.

Tudi beneški Slovenci, ki imajo italijanske šole, bodo rabili tako slovnico. Toraj naj le pride na dan! (Op. ur. Motiče se, g. dopisnik; slovnica, katero izdala „Matica“, bo pisana v slovenskem jeziku ter bo učila Slovence italijanski in ne nasprotno. Narodno društvo hoče v prvi vrsti koristiti svojim sinovom, da se pričijo tujemu jeziku in se usposobijo za razne službe, ne pa tujcem, da bi nam še tisto malo odvzeli, kar imamo. Tujci se učijo brez naše pomoči še preveč našega jezika, kjer jim kaže korist ali kjer se zahteva. Kadar pa vidijo, da morejo dopasti, ako mrzijo slovenski jezik, zatajijo še tisto malo, kar znajo. Tujci navadno spričujejo znanje našega jezika, kadar prosijo kruha; kadar pa imajo hleb v rokah, uganjajo burke z našim jezikom in ga povsod odrivajo ter veljajo potem kot pospeševalci miru v deželi in kot trdni stebri dinastične in patrijotične neomahljive zvestobe).

V Rimu, 26. marca. Mislím, da je vsem pravovernim Slovanom vže znano, da v Italiji je vera zginila (P. Ur.). Kdo more popisati hudobijo ljudstva? Zatorej pa sem se namenil, danes popisati, kako obhajamo tukaj v Rimu letošnji postni čas.

Sveti oče papež Leon XIII poklicali so slavnega pridigarja frančškana pater Avgustina, rojenega v Montefeltro, da pridiga v cerkvi ob glavni mestni ulici S. Carlo al Corso; stanuje pa v samostanu frančiskanov Via Merulana eno uro hoda od imenovane cerkve.

Pater Avgustin namenil je 35 pridig izvršiti skoz celi postni čas. Cerkev je velikanska. Da bi se njegov glas ne odmeval in zgubjal po cerkvi, razpeli so platno nad prižnico po cerkvi, da slega njegov gladek govor povsod do ušes in v srca poslušalcev. Nemogoče mi je imenovati število poslušalcev pri vsaki pridigi; le to moram popisati, da cerkev je pri vsaki pridigi polna in natlačena; poslušalci so iz vseh stanov, posebno pa učenjaki in velika gospoda, tudi

(Dalje v Prilogi.)

Priloga k 14. št. „Soče“.

kraljica Margarita bila je pričujoča dne 21. t. m. V cerkvi je štampa ali tiskarna, ktera vsako pridigo v cerkvi tiska, in potem pridigo prodajajo po mestu. Pred vhodnimi vrati stražijo karabinirji (žandarji) v praznični uniformi, po cerkvi je mnogo policajev in skrivnih civilnih policijskih agentov; pridiga začne točno ob 11. uri. Ljudstvo pa vre v cerkev uže ob 9. uri, da si poišče lepe prostore.

Dne sv. Jožefa 19. t. m. šel sem tudi jaz s svojim bratom Jožefom poslušat slavnega pridigarja; ali ura je že ednajet odbila, in ni bilo še viditi patra Avguščina; čez 10 minut se vendar prikaže na prižnico, postalo je po cerkvi vse tiho in mirno. Naenkrat povzdigne svoj gladek glas, in razlaga od sv. Jožefa in svete družine ter primerja in graja sedanje moderne (novošegne) družine, zakone i. t. d. Čez nekoliko časa se oddahne ter precej vtane in na lahko pripoveduje, kaj je bilo vzrok, da danes je pridiga njegova bolj pozna, in kaj da se mu je med potjo, ko se je iz samostana peljal, pripetilo. Ko konča pripoved, zaupije: „O che bella libertà!“ Vse ljudstvo z (o kako lepa svoboda!) rokami ploska ter na vse grlo upija bravo, evviva padre Agostino. Ko se ljudstvo pomeri, zaupije zopet s tresočim glasom: „Hudobnežu jaz vse odpustim, odpusti mi tudi-ti, Bog v nebesih“. Zopet ploskanje in živio kliči doné po velikanski cerkvi. Spet pripoveduje padre Agostino v kratkih besedah, kako je svet hudoben, in pripoveduje, da je hotel danes pridigo odstaviti, pa da je bil toliko prošen od višjega pastirja imenovane cerkve. Tretji živio kliči done po cerkvi. Ali naenkrat vse potihne in padre Agostino nadaljuje zopet svojo pridigo v največji tihoti poslušalcev in jo tudi konča.

Moji bralci, vem bi radi vedeli, kaj se je pratu Avguštinu med potjo pripetilo; zatoraj popišem dogodbo. Padre Agostino odpeljal se je iz samostana frančiškanskega dne 19. t. m. ob 10. uri in 20 minut zjutraj; ne daleča proč od imenovanega samostana v isti ulici Via Meru na čakal ga je neki hudobnež, vrgel je v njegovo zaprto kočijo en kamen, ubil je okna in padre Agostino bil je nekoliko ranjen na levi roki; potem je hudobnež vrgel v kočijo lonc iz pleha (narejen navlašč za to) mehkega smrdljivega blata — da je bil pater Avgustin ves umazan po obleki in po obrazu. Zato pa ni ta dan stopil iz voza pri cerkvenih vratih, temuč šel je v samostan pri isti cerkvi, da se je tam preoblekel. Kaj se je pripetilo slavnemu pridigarju, se je hitro pozvedelo po celem mestu. Prav tako se je zgodilo tudi generalu reda frančiškanov dne 17. marca. Šel je po isti ulici, hudobnež vrže mu lonc istega ognjujanega smrdljivega blata ter ga vrsega pomaže, potem je pa urno pete odnesel. Ko se je pa to vse pozvedelo po mestu bilo je ljudstvo po končani pridigi dne 19. t. m. po glavni ulici natlačeno, tako da tramvaj in kočije so bile od policajev ustavljene. Ko se prikaže padre Agostino iz cerkve, čaka ga kočija, ljudstvo pa upije in z rokami ploska evviva padre Agostino. Vsede se v kočijo, z njim vred dva karabinirja in na vrh kočije en delegat civilne skrivne policije, ter se pelje po Corsu v samostan frančiškanov. Po oeli, glavni ulici Corso spremljali so ga ziviokliči, iz oken so gospe mahale z belimi rutami, gospodje so kvišku vzdigovali klobuke i. t. d. Vse občuduje modrost in učenost slavnega pridigarja, tudi liberalci. Oni trde, da padre Agostino è un buon'artista“ (pater Avgustin razume dobro svoj posel).

Neki dan pri pridigi bil je neki študent z vseničlišča pokrit v cerkvi, ni hotel se odkriti ter je silno odgovarjal in skrunil sv. cerkev. Zato pa so ga začeli s palicami v cerkvi nabivati; velik šum je bil po vsi cerkvi, slednjič je policija študenta izgnala iz cerkve.

Dne 25. t. m., v praznik M. D., bil sem tudi pričujoč pri pridigi; cerkev bila izvanredno napolnena, v cerkvi blizu vhodnih vrat bilo je več študentov in liberalcev skupaj; nagajali so vedno, potem pa začnejo kričati: „abbasso il capello, il capello, il capello“, (dol s klobukom); v tem kriku padre Agostino moral je obstati in četrť ure čakati, da se je ljudstvo pomirilo. Poprijel je zopet p. Avgustin svojo pridigo, ali hudobneži začeli so spet vpiti na vse grlo: „Apri la porta, la porta, la porta“ (odpri vrata) in smejali so se in pehalina vse kraje; odpro se velika vrata ter hudobneži omikani študenti se pobero iz cerkve; za njimi se obrne padre Agostino ter z lahkim glasom in smehljaje reče: Vidi se da so to tisti, kteri cerkev preganjajo; — vse ljudstvo začelo je ploskati in vpiti evviva padre Agostino. Potem je ljudstvo mirno postalo, da pridigar v največji tihoti konča pridigo.

Ko se je odpeljal v samostan, spremljala ga je policija in karabinirji kukor po navadi, in ljudstvo ga je pozdravljalo z ziviokliči.

Tukaj, preljubi moji sorodniki in bralci, lahko sprevidite iz mojega dopisa in razodite, kaj je liberta, učenost in modrost italijanske omike, Italija mo-

derna. Odtod izvirajo vse hudobije, vmori, tatvine in vse druge hudobije, vera je zginila; zginilo je vse dobro. Zato pa, preljubi Slovani, priporočam uljudno vsem, da bi nikdo ne pdsnemal teh hudobnežev, temveč povišujemo svoje višje pastirje in podpirajmo našega sivega starčeka sv. očeta papeža Leona XIII, da Bog blagoslovi naš narod in naše imetje. Pozdravljam svoje ljube Dornberžane in ves slovanski rod.

JANEZ VODOPIVEC,

posesnik v Dornbergu h. št. 159.

Politični razgled

Državni zbor pridno deluje; seje se jako dolge, včasih tudi po dve en dan. Govornikov je pri vsaki točki mnogo vpisanih, a govorniki pa le nekateri, ker sicer bi se razprave preveč zavlekle. Slovenski poslanci se posebno pogosto oglašajo in imajo izvrstne govore o vseh zadevah slovenskega naroda. Zato je nastal med poslanci rek, da letos, kakor lani, so Slovenci na dnevnem redu. Samo da bi tudi kaj pomagalo in da bi nas vlada ne pitala vedno le z obljubami.

Nekaj novega v državnem zboru je letos to, da se je začelo govoriti in razpravljati precej na široko o Bogu, o Kristu, o cerkvi, o papeži in duhovstvu v katoliškem smislu, česar človek prej ni tako lahko slišal v tej zbornici. Med drugimi odlikoval se je v tem oziru kanonik Klun, ki je, kakor pišejo „Novice“, temeljito govoril o slovenskem ljudskem šolstvu in pri tej priliki zopet z veliko spretnostjo zavračal napade grof Wurmbbrand-ove, v katerih je ta celo pastirske liste zlorabil v podkopavanje zvestobe Slovencev“. D. r. Gregor, Suess in drugi govorili so pa v nasprotnem smislu. Zdaj se obravnjuje proračun finančnega ministra.

Na Ogerskem so se nekoliko potolažili; vojaška postava se sprejme in potem bodo nabirali vojake po novi postavi meseca maja.

Srbski bivši kralj je res odpotoval v Carigrad, kjer ga je turški sultan prijazno sprejel in povabil k mizi. Odtod odide za velikonočne praznike v sveto deželjo.

Na Rumunskem razglasil je uradni list nekega kraljevega sorodnika iz hiše Hohenzollern kot kraljeviča, ker kralj nima otrok; ali se mu pa posreči zasesti prestol rumunski, ni še gotovo z ozirom na trajne homatije v tej deželi.

V Albaniji pod Črno goro širi Italija od nekdanj prepire in razpore s turško vlado, da bi s časom napravili katoliško državico pod italijanskim pokroviteljstvom in da bi tako Italija dobila moč tudi na tej strani jadranskega morja: Turčija je zopet napotila vojake v Albanijo.

V Italiji ima Crispi težave; mislilo se je, da razpusti zbornico in razpiše nove volitve, a mož se boji, da pri novih volitvah bi se mu celo skrčilo število zvestih, katere ima zdaj.

Francozi so začeli sodnijsko obravnavo proti načelnikom patrijotične lige; Boulanger je pa bežal v Belgijo, ker videlo se je, da vlada hoče tudi njega prijati in dejati pod ključ.

Nemce je zadela velika nesreča. Zgubili so tri bojne ladje in ljudi, ki so varovali otok Samoa, da bi se ne otrešel nemške oblasti še več nego se je že. Državna čast zahteva, da pošljejo novih žrtev za prvimi. Ladije je pokončal vihar ob enem z nekaterimi ameriškimi in kupčijskimi ladjami.

Domače in razne vesti.

Najvišji dar. Njegovo Veličanstvo presvetli cesar podaril je cerkvi sv. Katarine v občini Rifemberski 300 gl. za razne poprave.

Drobne novice. Preč. g. Andrej Brezovšček mlajši, župnik v Šmarinah, pojde kot tak v Kamnje; preč. g. Jožef Skočir, župnik v Melcib

pa kot župnik-dekan v Devin, in sicer oba o sv. Juriji; č. g. Janez Jug, vikar v Avčah, stopil je v začasni pokoj in se je preselil v Plave na desnem bregu Soče. — V stalni pokoj je stopil č. g. Leonard Stagni, namestni ravnatelj božje poti M. B. na Barbani. — Razpisane so župnije v Smarijah pri Ajdovščini do 9. aprila, v Volčah do 18. in v Čepovanu (novo ustanovljena župnja) do 24. istega meseca. — Romarji v Sveto deželjo, ki so odpluli 21. marca z Lloydovim parnikom iz Trsta, izvolili so soglasno kot svojega predsednika častnega kanonika monsignora Jožefa Marušiča iz Gorice. — Župniški izpit sta položila pred 3 tedni v škofjski pisarni v Trstu č. gg.: Grasič Josip, duhovni pomočnik v Pičnu, iz Križa na Kranjskem in Pipan Ivan, duhovni pomočnik v Lovranu, iz Škerbine na Krasu. — Franc Kofol, c. k. davkarski priglednik v Tolminu, imenovan je c. k. deželne sodnije v Trstu, dobil je naslov in značaj c. k. apelacijskega svetovaleca. — Franc Furlani, poštni oficijal pri c. k. avstrijskem poštnem uradu v Aleksandriji v Egiptu, premeščen je kot tak k c. k. poštnemu uradu v Gorici. — G. S. B. je daroval za otroški vrt v Pevni 5 gl., za študentovsko kuhinjo 3 gl. in za podporno društvo v Gorici 2 gl. Presrečna hvala!

Katoliško društvo (Circolo cattolico) v Gorici bo imelo prihodnjo nedeljo shod, h kateremu so vabljeni ne samo društveniki, ampak tudi drugi, ki se ujemajo z načeli tega društva, ali ki hočejo poizvedeti o njegovih načelih in namenih ter morda pristopiti mu kot udje. Govoril bo dr. vitez Doliac o šoli, R. Vervega pa o liberalizmu. Shod bo v pritlični dvorani grofice Coroninove v Rabatišči in začne o 5^{1/2} zvečer. — Isti dan (tisto nedeljo) priredi neko drugo društvo ob 11^{1/2} zajutra koncert v prostorih goriškega telovadnega društva. „Corr.“ vabi k obilni udeležbi.

Učiteljsko društvo za goriški okraj bo imelo vsled zborovega sklepa v St. Petru dne 7. minolega marca prihodnje zborovanje v dan 2. maja t. l. ob 9. uri v poslopji slovenske deželne kmetijske šole s slededim sporedom: 1. Pogovor o popisu našega okraja; 2. o metričnih merah; 3. posamezni predlogi, katere naj dotični objavi do 24. t. m. predsedništvu. — K obilni vdeležitvi vabi ODBOE.

Dopolnilna volitev v istrskih mestih za državni zbor namesto umrlega dr. Vidulichca bila je 1. aprila. Italijanski listi, med njimi tudi kateri tržaški od vlade podpiran, se penijo in besnijo, ker so bili Hrvati tako drzni, da so si upali postaviti svojega kandidata M. Mandiča in dati mu 485 glasov, med tem ko je njih dr. Rizzi dobil vkup 2535 glasov. Neka gospoda hoče, naj veljajo istrska mesta kot čisto italijanska, in jih jez, da se oglašajo Slovani celo v mestih in jim kalijo njih domišljijo. Čestitamo hrvatskemu bratskemu narodu, ki se ne boji zasramovanja nasprotnikov, temveč pogumno stopa na volišče tudi tedaj, ko vé, da je z glasovi v manjšini. Zgubi le tisti, ki se udá.

Štajerski Slovenci se prav vrlo gibljejo, da si pridobé narodno ravnopravnost in ono veljavo v javnem življenji, ki jim gre po njih številu in po davku, ki ga plačujejo vsako leto državi. Na Štajerskem in v nekaterih drugih deželah imajo tako zvane okrajne zastope, kakršnih pri nas ni, nekake velike županije (za cel sodnijski okraj) za posebne zadeve. Nemci so postavili o teh zastopih tako zvili, da jim daje vse mogoče polajšave; a pri vsem tem bili so premagani v okraji celjskem, kjer imajo Slovenci 23, Nemci pa le 17 zastopnikov. To je nemškutarje tako razdražilo, da hočejo predlagati v deželnem zboru, naj se izločijo iz takih okrajev mesta Maribor, Celje in Ptuj, da bi imeli namreč Nemci vsaj mesta v rokah, ako ne morejo imeti dežele s pomočjo mest. Enak boj opazuje se v Istri z velikimi županijami. Naši narodni nasprotniki so povsod enaki.

Umrli je 1. aprila zajutra Anton Erzetič (Brattig), civilni inženir v Gorici, za železničnim rakom, ki ga je nadlegoval in mučil nad tri leta. Ranjki je bil rojen v Slovrenoi pri Nebljem v naših Brdih ter je vedno ohranil zavest, da je Slovenec, če tudi je bil italijanski vzgojen in je služboval med tovariši, ki občujejo in pišejo v italijanskem jeziku. Bil je mož poštenjak in večak v svoji stroki ter je kot večletni starašina v prejšnjih časih mestu marsikaj koristil; še zadnja leta bavil se je z učrti za napeljavo novih studentov v sedanji mestni vodotok, ki dovaja mestu vodo iz slovenske Strane ali Kronberga. Tudi za deželo je ranjki mnogo izdeloval in bil v

svojem delu neznanako natančen. Celo „Corriere“, ki daje ranjke vso čast in pravico, pravi, da bi bil Erzetič visoko splezal, ako bi bil šarlatan (kakeršni se včasih nabejajo na svetu) in ako bi se bil znal prilivati in prikupovati visjim krogom s poslužnostjo in brezumnostjo. Ali ranjki tega ni poznal, zato je ostal vedno skromen v svojem življenju in v premoženju, ob enem pošteni, spoštovan od vsakega, kdor ga je poznal, brez razločka narodnosti in političnega stališča. Ranjki je bil tudi ud kupčijske in obrtniške zbornice v Gorici, v katero so ga volili Slovenci s pomočjo nekaterih drugostrancev. Kda bo njegov namestnik, ko se Slovenci pri lanskih volitvah v kupčijsko zbornico niso čisto nič udeležili, ne vemo. Lahko da sebo uroda maščevanja nad njim nemarnostjo brez primera. Ranjki imel je 57 let življenja in je bil v sredo slovesno pokopan. Naj v miru počiva.

Josipina grofinja Radetzky unakinja slavne avstrijskega vojakovodje, ki je leta 1848 in 1849 upornike v Italiji srčno premagal ter slovi še danes kot hraber vojščak in pobožen kristijan, živeča je večinom s svojo materjo v Gorici, kjer jima je oče, oziroma mož, Teodor grof Radetzky, ki se je pred desetimi leti sam ustrelil, zapustil hišo in primerno premoženje. Mlada grofinja bila je živa in vesela ter so jo radi imeli v aristokratskih družbah. Leta je doživela 34. leto svojega življenja in je občutila neko bolezen, ki jo je močno nadlegovala. Šla je na Dunaj, kamor je tudi sicer večkrat zahajala, ter vprašala nekoga imenitnega zdravnika o svoji bolezni. Ta ji odgovori, da se ne ozdravi, ako je ne bodo operirali (rezali). To ji sože tako krcu, da gre k svoji prijateljici, pri kateri je stanovala, ter se usmrti s prstolo, iz katere si je izstrelila kroglo v senco. Truplo so prenesli v trtvašnico pri sv. Štefanu ter potem na osrednje pokopališče danjako.

Dvoboji so prišli tako v navado, da nekateri krogi niti ne morejo živeti brez njih. Omenili smo zadnjič, kako sta se dva goriska plemenitaša pretepala. S tem nista bila zadovoljna; oni, ki je prvi dobil zausnico, klical je drugega na dvoboj in zadnji potek ob 6. uri zajutra (ako bi bilo treba iti k maši ob tej uri, kako težko!) odmerilo so jima priče 30 korakov, ki so jih ločili, v Coroninovem gradu v Strani. Na to sta ustrelila vsak dvakrat s pristojo tako, da se nista zadela, in s tem je bila čast popravljena, ki se je bila skrhalo. Zvečer sta imela s prijatelji skupno večerjo v znamenje miru in sprave. — To brečo bil je pa nže zopet dvoboj s pištolami v Panovcu (gozdu) med nekimi tukajšnjim bramborskim stotnikom in nekim mladim poročnikom polka Milan št. 97 iz Gorice. Tudi ta boj končal je brez prelihanja krvi. Česar ste najbrže obe stranki veselili. Ali je to potrebno?

Strohschneiderjeva družba, ki je čez mesec dni telovadila na tukajšnjem telovadnem trgu, gre v Ljubljano, da bo pa tam zabavala občinstvo s svojo nenavadno spretnostjo. Pri navadni nevarni telovadbi morajo nastavitvi mrežo pod vrvi, da zaprečijo nevarnost, med tem pa redarstvo molči, kedar se spusti zrakoplovec v visočino od 1000 do 1500 metrov brez nikake priprave za varnost življenja. Oče in dva brata sta se že ponesrečila, in pri svoji nesreči stavijo v nevarnost še druge ljudi. Balon je tudi brez ventila, tako da ne more zrakoplovec nanj nič vplivati, in se je vže prigradilo, da je padel v morje, od koder so ga s težkočo rešili. Mož, ki se vzdiga v zrak (neki Dalba iz Milana), dobiva pri Strohschneiderju 150 fl. na mesec, 100 fl. pa, kedar se spusti v zrak in vse druge stroške. V Ljubljani bi se lahko dal napraviti ventil in redarstvo naj bi tudi zapovedalo, da priskrbi za varnost osebe, kar mu je pri takem zaslužku tudi lahko mogoče. Družba obstoji iz ljudi različnih narodnosti.

Anton Zavrtanik, c. k. poštni praktikant in c. k. rezervni poročnik v Trstu, prej v Gorici, imel je mnogo sitnostij z upokojenim c. k. učiteljem g. Arminom Niederkornom v Gorici. Ko si g. A. Zavrtanik z lepa ni mogel več pomagati, objavil je proti g. A. Niederkornu jako ostro odprto pismo, v katerem je zavračal vse, kar mu je ta očital, ter rabil pri tej priliki prav resne besede. Niederkorn je tožil zato Zavrtanika radi žaljenja časti po §. 491 kazenske postave; a ta je naznanil priziv proti temu, da bi se ona tožba sprejela, in deželna višja sodnija v Trstu je razsodila, da Niederkornova tožba se nima sprejeti, ker je toženec v predpreiskavi s pričami dokazal vse, kar je v odprtem pismu navajal in ker je bil z dražljivimi poslasticami v „Corriere“ siljen tako postopati, kakor je postopal v omenjenem odprtem pismu. Upamo, da zdaj bo konec prepriprave, v kateri je bil c. k. poročnik zato vpleten, ker je bil kot vojak po svoji dolžnosti naznanil gosposki neko reč, ki g. Niederkornu ni bila po volji. Vrlemu poročniku čestitam, da je znal tako spretno in s tolikim pogu-

mom ter tako srečno braniti svojo čast. To je pravi vojaški pogum in junaška vztrajnost, ki zasluži priznanje in je vredna srečnega izida, kakeršen se je slednjič pojavil v tej dolgotrajni in zamotani borbi.

V Ločniku nastal je ogenj predzadnji četrtki jutraj pred štero uro, ko so ljudje še spali. Gorela je nekemu kmetu štala, obdana vsa s stanovanji. Ko so ogenj zagledali, bila je že vsa v plamenu, tako da ni bilo mogoče nič rešiti. Mladenič, ki je na štali spal, rešil se je s silo skozi postranska vrata — nekoliko osmojen. Zgorela je krma in stolja in dvoje goved. K sreči je bil kmet zavarovan in ne bo trpel velike škode. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Zdi se, da Ločniženi niso dovolj previdni z ognjem, če se pomisli, da v teku ne celo onega leta je v Ločniku petkrat gorelo.

V Ajdovščini ustrelili so minle dni psa, ki je bil na sumu, da je stekel. Ker je tudi druge pse oklal, proglašeno je v Ajdovščini in v Šturji kontumac do nedoločenege časa.

Službovnik nemško-slovenki za cesarsko kraljevo vojsko. Prvi del. Drugi natis službovnika iz leta 1873. Poslovenil Andrej Comel plemeniti Sočeban, c. k. major v pokoju. Celovec, 1889. — Samozaložba. — „Službovnik“ je jako času primerno delo, katero smo doslej prav živo pogrešali. Prepričani smo, da bode naša slovenačka mladina, katera služi v stalnej vojski, prav pridno segala po „Službovniku“. Knjiga je tako razdeljena, da ima na enej strani nemški slog, na drugej je dotični slovenski prevod. Cena mu je 80 nvč. Nadalje dobivajo se še pri pisatelju v Gradcu (Grazbachgasse 40) še nastopne knjige: Službovnik za c. k. vojsko. II. del 80 kr. Službovnik za c. k. vojsko. III. del 20 kr.; Garnizonska in stražna služba 30 kr.; Werdni-ova puška za c. k. vojsko 20 kr.; Pusk o zemljišča 20 kr.; Osnova vojske 20 kr.; Slovnica vojaška 1 gld. 30 kr. — Vse te knjige se lahko naroče tudi: v Gorici pri Paternoliju in Likarju, v Trstu pri Daseju, v Ljubljani v Katoliškej Bukvarni in pri Giontiniju.

Zahvala in prošnja. Knjižnici „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“ blagovolili so nadalje darovati p. n. gospodje: Jos. Žirovnik, učitelj v Begunjah, 24 knjig; Fran Oblak, c. k. poštni oficijal na Dunaju, knjige „Matica Slovenska“ za l. 1887.; Simon Stöckl, knezo-škofjski duhovni svetovalec in župnik v Sent-Lenartu pri sedmih studencih, 5 gld. za 5 iztisov knjig „družbe sv. Mohora“; Jos. Apj, profesor v Novem Jičion, 7 lepo vezanih knjig; Simon Rutar, c. k. profesor v Ljubljani, 10 mark v zlatu; Anton Gabron, župnijski oskrbnik v Črni, 2 gld. — Nadalje je podarila slavna „Matica Slovenska v Ljubljani“ o priliki štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I. 15 iztisov knjižice „Zgodovina avstrijsko-ogerske monarhije“ in 2 iztisa krasne knjige: „Spomenik o šeststoletnici začetka vladave habsburške na Slovenskem.“ — Ob enem nam je popraviti neljubo pomoto, ki se je bila vrnila v zadnjo zahvalo. Ne gospa Magdič, ampak gospa Ivanka Žižkova, soproga g. dr. Žižka-e v Ormožu, podarila je naši knjižnici nad 100 lepih knjig. Vsem, ki so se svojimi darovi pripomogli, da se širi omika in narodna zavest tudi mej zatiranimi in tlačanimi koroškimi Slovenci, budi izrečena najprisrčnejša in najiskrenejša zahvala! Bog plati! Dovoljujemo si prositi še nadaljnih darov; posebno dobro došle bi nam pesmi s sekircami, da bi jih mogli izposojevati ali pa razdeliti mej naše vrle Loške in Sent-Lenartske pevce. Kdor more kaj storiti, prosimo ga lepo v imenu svete naše stvari slovenske. Za načelnštvo „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“ Matija Wutti, načelnik podružnice in posestnik na Loču (pošta Riegersdorf). Zdravko Kraut, knjižničar in župnik na Brnci (Fürnitz).

Razpis učiteljskih služeb.

V gradiščanskem š. okraju namestiti je stalno tri učitelje III. plačilne vrste, in sicer:

- a) v Versi (z italijanskim učnim jezikom),
- b) v Mirniku (s slovenskim učnim jezikom),
- c) v Fl-jani (s slovenskim učnim jezikom).

Dohodki teh služeb so poleg deželne š. postave 4. marcija 1879. f. 400:— letne plače, stanovanje v naravi, oziroma f. 100:— stanovnine, in f. 30:— opravilne doklade.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje s postavnimi spričevali pri dotičnih krajnih š. svetih do 15. maja t. l.

C. k. okrajni š. svet,

v Gradišči, 20. marcija 1889.

HENNEBERG'S
„MONOPOLSEIDE“
IST DAS BESTE!
NUR DIRECT!

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Musterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen verlässt bald und hinterlässt wenig Asche von ganz helbräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schussfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff überschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide, nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Depôt von G. Henneberg (R. u. R. Hofier), Zürich, versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an an Jedermann und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in's Haus.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da kakor so bili v preteklem letu 4 novi sejmi za živino in za drugo razno blago naznanjeni, na kterih je bila živina prosta tržnega davka, bode presta tudi za to leto 1889, in ker bode prvi sejem uže 16. t. m., se ob enem gg. tižni kupci in prodajalci uljudno vabijo, da bi se kakor v preteklem letu teh sejmov udeležili v obilnem številu.

Županstvo v Rifembergu, dne 1. aprila 1889.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraji se s tom razpisujejo sledeče službe:

- 1) Učitelja voditelja enorazrednic v Avčah, Batujah, Gabrijah pri Mirnu, Lepi, Lomu, Pevmi, Ravnici, Vipolžah, Gabrijah pri Ajdovščini, Ligu in Lokovci.
- 2) Potovalnega učitelja za Srednje in Koroško.
- 3) Služba učiteljice v Mirnu.

Dohodki vseh služeb so 3. plačilne vrste poleg deželne š. postave 4. marcija 1879. (v Gabrijah pri Ajdovščini, v Ligu in Lokovci je stanovanje v naravi).

Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti-za zvezajne prosilce se spričevalom c. k. okrajnega zdravnika, je vložiti do 24. maja t. l. semle po predpostavljenih oblastnijah.

Ako bi se ne oglasilo prosilcev z učiteljsko sposobnostjo, namestijo se tudi začasno.

C. K. OKRAJNI Š. SVET v GORICI,

30. marcija 1889.

Sejm v Tominu

za živino, poljske pričelke, gospodarsko in kmetijsko orodje, štacunsko blago i. t. d. bode na sv. Jurja dan 23. aprila in na sv. Matevža dan 21. septembra vsako leto.

Županstvo v Tominu, 30. marca 1889.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ANTON POTATZKY
V GORICI.

Zaloga norimberskega drobnega blaga

razprodaja na debelo in na drobno.

ZA POMLAD

SEMENA

razne detelje, olupševalne in zarastilne trave, krmno repo in razna zelenadna semena.

Samo sredi Raštelja št. 7.

Zaloga gotove obleke. Krojačnica in blago.

IGNAC STEINER V GORICI

Da ustrezem mnogostranski želji svojih gospodov odjemalcev in da bom posnel izgled večjih skladišč v glavnih mestih, sklenil sem, da se bom držal glede izdelkov in blaga v svoji štacuni uže od 1. marca tekočega leta naprej načela

STALNIH CEN,

katero pribrani prodajalcu mnogo časa in daje kupovalcu počitstvo, da določena cena je zadnja, po kateri more prodajalec oddati svoje blago.

Potem ko sem določil najnižje cene, dovolim kupovalcu, da razširim kupčijo s svojim blagom, odbitek 2%, ako kupi za 50 f. blaga, in odbitek 3%, ako kupi za 100 gl. blaga in ako plača hitro v gotovini.

V ednajstih letih, v katerih mi je bila prijetna čast služiti slavno občinstvo, iskal sem vedno v tem vso svojo hvalo, da sem se skazal vrednega ujetove podpora, in bilo mi je to glavna skrb, da sem uvedel v svoje skladišče ona zboljšanja (reforme), ki morejo služiti v složnost in dobiček gospodom kupovalcem, in zdaj je moja največja želja, da bi si zaslužil vedno večjo naklonjenost tukajšnjega slavnega občinstva.

Najudanejši **IGNAC STEINER**.

Največja razpošiljalnica blaga

J. & S. KESSER, BRNO

Ferdinandove ulice št. 7,
razpošilja zastonj in franko uzorce in čenike
tovarniška zaloga sukna.

Grebenasto blago za letno obleko katero se sme prati, najnovjši počt, ostnec 6 1/2 m., za celo moško obleko, gl. 3.

Dukler ne zmanjka! Brnski ostanki sukna, 3.10 m. za celo moško obleko, gl. 3.

Žensko modno blago.

Krizasto in progasto modno blago, 60 cm. široko, za ponočne sukne in otročje obleke. 10 m. gl. 2.50.

Joupon- in trinitkasto blago v vseh modnih barvah I gl. 3.50, II gl. 2.80.

Prilicni nakup!! Pristno barveno francosko zephir-blogo, 75 cm. široko, v prekrasnih barvah, 10 m., zdaj je gl. 3.50.

Brokatno in Jacquard-modno blago, 60 cm široko, v vseh mogočih barvah, 10 m. gl. 3.60.

Doris, najnovjšje krizasto modno blago, čista volna, 0 m. poprej gl. 10, sedaj samo gl. 6.50.

Nervy 90 cm širok, v lepih progah in v vseh modnih barvah v katalogi 10 m. le gl. 4.50

Kašmir, dvojnoročnik, črn in barvast 10 m. gl. 4.

Volneni atlas, dvojnoročnik, črn in barvast, 10 m. gl. 6.5.

Visnjevo tiskani kretuni, za 10 m. gl. 2.50.

Letni Jersey-jopiči elegantno se prilagajoči gladki gl. 2.50, tambourvani gl. 3.

Platneno blago in tkanine, Kos 29 vatlov.

Kos domačega platna, dobre baže 1/4 gl. 4.20, 5/4 gl. 5.0.

Kos King-tkanine, najtežje in najbolj vrste, 29 vatlov, trajnejše nego pravo platno, 1/4 gl. 5.80, 5/4 gl. 7.50

Kos oksforda in zephira, najnovjši uzorec II gl. 4.40, I gl. 6.60.

Žensko perilo.

6 ženskih sraje iz močnega platna z zobci gl. 3.25 z vezeno gl. 5

3 ponočne kurzete, iz činega šifona s fino vezeno gl. 1 gl. 4, II gl. 1.80.

Pravo angleško cheviot-blago, 3.10 m. za celo moško obleko I gl. 8.50 II gl. 7.50, III gl. 6.

Blago za ogrtače, v najnovjših modnih barvah, najfinije baže, 2.10 m. za celi ogrtač gl. 3.

Moško modno blago.

Moske srajce iz šifona, kretona, oksforda, najboljši izdelek I gl. 1.80 II gl. 1.20.

Delavske srajce iz oksforda, močne, dobre baže 3 komade II gl. 1.40 I gl. 2.

Gače iz močnega platna, krepkega barhenta I gl. 2.50, II gl. 1.20 za komade.

Normalne reformske srajce in gače za puletje, prijetne za nošo, ki pijo pot, komad po gl. 5.

12 parov svilnatih kratkih nogovic (ki pijo pot) gl. 1.20.

1 potniški plaid, 3.50 m. dolg. 1.60 m. širok pravi angleški gl. 4.50.

6 suknenih kap za moške in dečke moderne facone, gl. 1.20.

Dežnik iz clo-ba gl. 1.50 iz svile gl. 3.0.

12 žepnih robcev za moške gl. 1.20, obrobljeni z barvastimi kraici, za ženske I gl.

Zastori preg-njala (odejala) in preproge.

Jute-zastori najnovjši počt, kompleten, 2-barven gl. 2.30 4-barven gl. 3.50.

Jute-garniture, 2 posteljni odejali in 1 prt, najnovjši turški počt, 2-barveno gl. 3.50, 4-barveno gl. 6.

Presito letno rouge odelalo, kompletno dolgo in široko, 1 komad gl. 3.

Jaquard-Manilla-posobna preproga trajne baže gl. 4.50.

Garnitura iz ripsa, 2 posteljni odelali in 1 prt, najmodnejše sstave barve gl. 3.50

Cipkasto blago za zastore, najnovjši počt. 100 cm. široko, 1 cm. 25 kr.

Solnčnik iz atlasa, črn in barvast, z najnovjšjo modno palico, najmodnejši po gl. 2.50, gl. 3 komad.

Razpošilja se po povzetji. Ne ugajoče blago se nazaj vzame.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glitam, pri ženskih mesečnih nadežnostih, zoper b. rok, bozjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. Onse ne prognajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbe in pošiljavo pa edino v lekarni Cristofoletti v Gorici, v Tratu v lekarni O. Zanetti in J. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu.

Ena steklenica stane 30 novcov.

Posilja naročeno blago dobro pripravljeno in poštnino pristo

Visokočastiti duhovščini

priporočam se v ljudno podpisani v napravo cerkvenih posodin orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovjšje oblike, kot

menstruac, kelihov, svetilnic, svečalke

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ogaji pozlatim in posrebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane.

Teodor Slabanja,
srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro pripravljeno in poštnino pristo

Hitra in gotova pomoč pri želodčnih boleznih in njih nasledkih!

Najboljši in najdelajniši pripomoček za vzdrževanje zdravja, za čiščenje in za čisto sokov, kakor tudi kr in za pospeševanje dobrega prebavljanja je uže povsod ohranjenje znani in priljubljeni

„dr. Rosa-e življenski balzam“.

Izdelan iz najboljših zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva dobro pri vseh težavah v prebavljanji, vzlasti pri slabem toka, želodčnem krči, kislem vzbuhovanji, krvnem natoku, hemeroidah itd. Vseled te svoje preizvrstne delavnosti je postal leta balzam gotovo in utrjeno ljudsko domače zdravilo.

Velika steklenica stane 1 gl., mala 50 kr.

Tisoče priznanih pisem je na razpolago.

SVARILO!

Da se izogneš prevari, opozarjam te, da je vsaka steklenica dr. Rosa-e balzama, edino le po meni pravilno prirejenega, v moder karton zevita in da ima na strani napis: „Dr. Rosa-e zdravilni balzam iz lekarn „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205-3, v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, ter da na pročelji ima natisnjeno mojo zakonito zavarovano varstveno znamko.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja,

lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205-3.

V Gorici pri lekarnih: G. CRISTOFOLETTI, A. pl. GIRONCOLI, R. KÜRNER, J. K. PONTONI

Vse večje lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi s tisoči zahvalnih pisem priznane:

Praško domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prasa unamejto, zapirajo ali strdijo ko otroka odstavljajo; pri oteklinah vsake vrste; pri črvu v prstu in pri zanohtnici; če si kdo roko ali nogo zvije; pri morskej mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper odprte rane na nogah in na vsakom dolu telesa sploh, pri vratnej oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem; če se guoji, izvleče ven ves gnój ter v kratkem ozdravi.

V škatlicah po 25 in 35 kr.

SVARILO!

Ker se Praško univerzalno mazilo od več stranij ponaraja, opozarjam, da ga le jaz pravilno izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škatlice, v katerih je mazilo, natek, kako je rabiti, na ručnem papirji tiskan v devetih jeziki, in če so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho. Skušeno in po mnogih poskusih kot najzačesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. I steklenica 1 gl.

Na drobno in na debelo.

JOŽEF CULOT

v GORICI v RAŠTELIJ;

obilna in mnogovrstna zaloga norimberskih, galanterijskih, malih reči in igrač.

Največi izbor blaga za raznoščke (havzirarje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob, roženkrance itd.; priporočam svojo veliko zalogo ured ali lepoticij, tapicerij, olepševalnega papirja kakor tudi zlate in srebrne podlega za mrtvaške truge po fabričnih cenah, veliko zalogo sveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in velike cene in mozo itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

CENE

tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na drobno in na debelo.

„AZIENDA“

avstro-francoska družba za zavarovanje življenja in rent.

avstro-francoska družba za zavarovanje proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse števil. 43.

Imovina družbe:

9 milijonov gld. avstr. velj.

2 milijona gld. avstr. velj.

Družba zavaruje:

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah;
Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmoščencem;

Zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje do smrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

a) proti škodam, katere napravijo požar ali strela, parno ali plinovo eksplozije, ali se naredé z gašenjem, podiranjem in izpraznitvijo pri stanovanjih in gospodarskih posopjih, tovarnah, strojih, mobilijah in vsakovratnih opravah, zalogah blaga, živini, gospodarskem orodju in zalogah;

b) proti škodam, katere napravi ogenj ali strela ob žetvi in košnji na poljskih ali travniških pridelkih v gumnih in stogih;

c) proti škodam, ki jih napravi toča na poljskih pridelkih;

d) proti nevarnostim prevažanja blaga po vodi in po suhem. Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bode pravočasno naznanilo p. n. občinstvu, kadar se prično

Zastopstva družbe:

V Budapešti, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v Gradcu, Albrechtgasse 3; v Inomestu, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v Lvovu, Marijin trg 8, nova; v Pragi, Vaclava trg 54; v Trstu, Via St. Nicolò 4; na Dunaji, I., Hohenstaufengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rado dajo pojasnila in dajo ponudbeno pole ter prospekte zastoj in vsprejemajo zavarovanja.

Glavni zastop v Ljubljani, Šelenburgove ulice števil. 3. pri JOSIPU PROSENC-u.

- G. Likar trguje v Semeniških ulicah h. št. 10. -

Pisarska priprava:

sklad papirja 500 pol, predpisnega	— gl. 85 kr. do	1 gl. 40 kr.
„ „ „ „ „ uradnega	1 gl. 80 kr. do	3 gl. 60 kr.
„ „ 250 „ pisemskega v četorki	1 gl. 35 kr. do	2 gl. 20 kr.
„ „ 200 „ pisemskega v osmerki	— gl. 65 kr. do	1 gl. 35 kr.
zavitki in papir v zavitku za 10 pisem	— gl. 8 kr. do	— gl. 30 kr.
„ „ „ v škatli za 25 pisem	— gl. 25 kr. do	— gl. 75 kr.
„ „ „ v škatli za 50 pisem	— gl. 40 kr. do	1 gl. 50 kr.
100 pisemskih zavitkov	— gl. 25 kr. do	— gl. 70 kr.
škatla peres (144)	— gl. 25 kr. do	1 gl. 10 kr.
dvanajstletica svinčnikov	— gl. 7 kr. do	— gl. 96 kr.
vpisne knjige in knjižice (notesi)	— gl. 2 kr. do	3 gl. — kr.
zvezki za vpisovanje glask (i. t. d.)	— gl. 10 kr. do	— gl. 40 kr.

MAŠNE KNJIGE:

Dušna paša. Sveta ura. Jezus devicam govori. Gospod, usliši moje molitev! Getzemani in Golgota. Slava Marije. Nevesta Kristusova. Molitve pri očitni službi božji. Neboška hrana. Pot v nebesa. Misijonski križ. Kruh nebeški. Vrtec neboški. Ključ neboški. Čast Bogu! Mašne bukvice. Hodi za Kristusom! Lilija v bučjem vrtu. Jezus in Marija. Kruh angelski. Neboške iskricice. Po-božni otrok. i. t. d. Tiskovinam za županstva se je cena mnogo znižala.

Pri večjih naročitvah se cene zdatno znižajo.

sprejema knjige v vezanje;

Želodene bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letničnimi besedami, ni drugega ko prevare, pogosto še škodljiva.

Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne živce, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočniki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineskega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem pre-bavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerodnega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gujusu, riganju, zabasanju, nemorojaldnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenice s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici, V TRSTU pri G. B. Bovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Lekarna Braunizer

uvaža neposredno najfineje zdravniško ribje olje z otkov Lofonden.

To ribje olje je najboljše in najfineje vrste in edino sposobno za zdravniško rabo.

Ribje olje, ki se prodaja v lekarni Braunizer, more se z vestjo priporočati kot mogočno zdravilo in hranilo v vseh mrzličnih boleznih, v katerih prevaguje šibkost, kakor sušica, škrefoli, rahitizem, gnitje kostij, tori po vratu, šibkost pri otrocih.

Najbolje zdravilo, ki vrača moč pri okrevanju od težkih boleznij, kakor so mlačuh ali vročinska bolezni, milijarja, itd. itd.

S tem zdravniškim ribjim oljem, katero, predno se razprodaja občinstvu, se natančno razkroji in preišče v kemični delavnici moje lekarnice, pripravlja se ribje olje z železnim prahom ter ribje olje z jodom in železom.

Najbolja gladila za zobe onemu, ki hoče ohraniti zdrave in lepe zobe ter dati ustom prikupljivo svežost in prijeten duh.

Prodaja dišav ali drog — kemijskih in zdravniških izdelkov — zdravilnih posebnostij — naravnih mineralnih vod — izdelkov za ranocelso zdravljenje — stvari s prožnega gumija in vulkanizovane robe — pasov — čistilnih brizgalnic vsake vrste — prožnih nogovic — zdravniških mijlov itd. itd.

Samo v lekarni Braunizer

v Gorici, Franca Jožefa cesarja, števil. 6.

Naročila za deželo izvršijo se hitro.

Krajevni in potovalni lexikon

(Orts- und Reise Lexikon)

Avstro-Ogerske,

izdelala

Josip pl. Kendler in Leop. Siller.

Krajevni in potovalni lexikon

obseza vse avstro-ogerske kraje ter železnične, poštne, parobrodne in brzojavne postaje s zaznamovanjem železničnih in parobrodnih podjetij; zaradi tega je za vsacega neobhodno potrebna knjiga.

Krajevni in potovalni leks kon

sestavljen na podlagi današnjih prometnih razmer, je visoke pomenljivosti za c. kr. vojaške in vojaške oradnike; ker je v njem navedena natančna lega vsacega kraja v Avstro-Ogerski. — Dalje je tudi važen za poštne, železniške in brzojavne uradnike.

Krajevni in potovalni leksikon

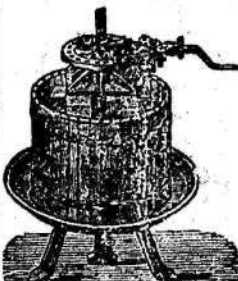
je posebne vrednosti za vsacega odvetnika, biležnika, sodniškega uradnika itd., ker je pri vsucem kraju povedano politiško in sodniško uvrčenje, kakor tudi za vsakega graščinskega oskrbnika, tovarnarja, potovalca, izvoznika in uvoznika itd., in to zaradi tega, ker je pri vsakem kraju, navedena pošta, železnica, oziroma bližnja pošta in železnična postaja.

Krajevni in potovalni leksikon

izide v 30 zvezkih po 30 kr. ali subskripcijska cena za celo delo a. v. gl. 7.— ter se dobiva v vseh knjigotržnicah ali pa pri založniku Leop. Siller-ju, Dunaj I., Grünangergasse I.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinarstvo!

Stiskalnice in mlinci za oljčine za grozdje in sadje } najnovejši izdelki
mlinci za grozdje in sadje } v raznih velikostih.

Mlatilnice, verniki, stope... za koruzo, sejavniški plugi itd. itd.

Sušilnice za sadje in sočivje.

Rezalnice v največjo izbiro in najlepšega dela prodaja po najnižjih cenah

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Čeniki in vsako pojasnilo na zahtovo brezplačno in poštnino prosto. Prekupčevalcem najugodnejši pogoji.

Sposobni zastopniki se iščejo in dobro plačajo.

V VSEH TRAFIKAH.

NAJBOLJŠI
papir za cigarete
je pristni

LE HOUBLON

FRANCOSKI IZDELEK

Cawley-a & Henry-a v Parizu

SVARI SE PRED PONAREJANJE!

Glavna zaloga za Avstro-Ogersko: OTTO KANITZ & Co, I. Stoss im Himmel, Dunaj.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišča v Gorici prodaja se po znižani ceni — za 1 gld. 30 kr.

VELIKI TEDEN

IN

VELIKA NOČ,

spisal prof. Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar uže z naročilom vred pošlje, naj pri-dene še 10 kr. za vozni list.